

ράφι

ράφι, το, ουσ. [<τουρκ. raf], το ράφι·

- *βάζω στο ράφι*, παύω να χρησιμοποιώ κάτι, αχρηστεύω κάτι: «αυτή η ξυριστική μηχανή είναι από τις πρώτες που βγήκαν, γι' αυτό την έβαλα στο ράφι κι αγόρασα άλλη»· βλ. και φρ. *βάζο στον πάγο*, λ. *πάγος*·

- *μένω στο ράφι*, (ειρωνικά για γυναίκα) μένω ανύπαντρη: «στα νιάτα της ήταν πολύ ψηλομύτα, μέχρι που έμεινε στο ράφι». Λέγεται και για άντρα. Από την εικόνα του απούλητου εμπορεύματος, που δε βρήκε αγοραστή και έμεινε στο ράφι του μαγαζιού. (Λαϊκό τραγούδι: *κλείσ' το στόμα της μαμάς σου, μη με κάνει και πνιγώ· βρε, θα μείνεις εις το ράφι· άκου τι σου λέω γω*)·

- *μπαίνω στο ράφι*, βλ. λ. *συνηθέστ. μένω στο ράφι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας